

προεύονται. Εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, τὸ ἰδεῖδες γυναικός εἶνε αἱ βδελυκταὶ νοικοκυράδες, ὃντα δηλ. μόνον σκοπὸν καὶ ὁρίζοντα ὑπάρχεις ἔχοντα γὰρ σύνουσιά· ζωνται, νὰ παιδοποιῶσι, νὰ ἀλληλοκακολογοῦνται, νὰ διαπληκτίζωνται πρὸς τὰς ὑπηρετίας των καὶ νὰ στερεοῦνται ἐστω καὶ τῶν κοινοτέρων προσδόντων ἀληθοῦς συζύγους καὶ μητρός, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τὰς φυσιο· ογκάς τοῦ συζυγικοῦ βίου λειτουργίας. Καὶ ἐν Ἀθήναις, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νεωτέρου ἐλληνικοῦ κόσμου, δηνοῦ ἡκμασαν ἄλλοτε οἱ θαυμαστότεροι τύποι γυναικῶν, τελεία γυνὴ καὶ κόρη θεωρεῖται σήμερον εἴδος τι ποικιλοχρόου, κροσσοφόρου, συνεψήγμένου, γαντωμένου, δαντελλοκοσμήτου, τουρονουροστολίστου πτινοῦ, ψιττακίζοντες ὀλίγα γαλλικά, περιερχομένου τὰς ὀδούς καὶ τὰς πλατείας, γνωρίζοντος νὰ πλαταγίζῃ τοὺς δακτύλους του συνθηματικῶς καὶ ἀπαισίως ἐπάνω εἰς τὰ κόκκαλα τοῦ πιάνου, ὡς ἴδανικὸν ζωῆς ἔχοντος νὰ συγχάζῃ εἰς τὰ θεάματα καὶ νὰ καταβαίη εἰς τὸ Φάληρον, ὡς μόνην ὀκέψιν νὰ βλέπῃ καὶ νὰ βλέπεται, ἔχοντος τόσον μυαλὸν ὅσον ἔνα πετεινάρι, τόσας γνώσεις ὅσας μία γαλιάνδρα, τόσον πνεῦμα ὅσον μία σιταρήθρα, τοιαύτην ἀντιληψιν τοῦ κόσμου καὶ τῶν πραγμάτων ὅσην ἔνας κότσιφας, τόσον κρίσιν καὶ τόσας ἴδεας ὅσας ἔνας τσαλαπετεινός. Ὑπὸ τοιούτους ὄρους λοιπὸν καὶ εἰς τοιούτον ἀκριβῶς τόπον τὸ ν' ἀποφασίση μία κόρη τὴν ἐκτέλεσιν διαβῆματος, ὅπερ πολλαχοῦ καὶ τῶν ποδιτισμένων ἀκόμη χωρῶν θεωρεῖται ἄπθετος, τὸ ν' ἀποτολμήσῃ νὰ κρυψῇ πῶς φρονεῖ ὅτι ἄλλος εἶνε δὲ προορισμὸς τῆς γυναικός, ὅτι ὀλῶς διαφορετικάς ἴδεας ἔχει περὶ τοῦ φύλου της ἀφ' ὅσας αἱ συμπολιτιδές της, νὰ διδάξῃ διὰ τοῦ παραδείγματός της ὅτι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν κ' ἐν Ἀθήναις κόραι αἵτινες νὰ νομίζουν ὅτι σκοπός τῆς ζωῆς αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον δὲ ἀνωτέρω περιγραφείς, νὰ ταράξῃ τὰ θολὰ καὶ ἀπόζοντα ὕδατα τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν Νεκρᾶς Θαλάσσης, καὶ ἡ κόρη αὐτὴ, ἡ τόσον πνευματικῶς καὶ ἡθικῶς ὑπερτέρα, νὰ μὴν εἶνε συγχρόνως καὶ ὑπὸ τὴν καθαρῶς γυναικείαν ἔποψιν κατ' οὐδὲν πίττων καμμιᾶς τῶν ὅμιλίκων της, εἶνε βῆμα λίαν σπουδαιὸν πράγματι καὶ σημεῖον εὔελπι διὰ τὸ μέλλον. Ὑποθέτομεν ὅτι δταν ἡδεσποινὶς Στεφανόπολι ἀφοῦ τελειώσῃ τὸ μάθημά της βγαίνειειτὸν περίπατον ὅλαι αἱ σεισοπυγίδες τῆς ὅδοῦ Σταδίου καὶ δλαίς ἡ πεταλοῦδες τοῦ Φαλήρου θὰ τὴν κιττάζουν ὡς περιεργον φαινόμενον. Καὶ φανταζόμεθα μέ τι ἵελῶδην ἐξ ηλιθίας ἐκπλήξεως ὅμματα θὰ τὴν προσβλέπουν καθημένην εἰς τὸ πλευρόν των οἱ ἔλληνες ἐκεῖνοι φοιτηταί, ὅσοι ἔσυνειθισαν καθ' ὅλην των τὴν ζωὴν γὰρ βλέπουν τὴν μητέρα των νὰ κουναλῇ νερὸν ἀπὸ τὸ πηγάδι ἢ νὰ δέρνουν τὴν ἀδελφήν των διότι δὲν τοὺς ἐστρώσει γρήγορα νὰ φᾶνε! Εὐτύχημα ὅμως ἐντούτοις εἶνε ὅτι ἐν γένει ἡ ποᾶξ τῆς δεσποινίδος Στεφανόπολι οὔτε τὴν ἀντιδρασιν ἥν προσδεδοκῶμεν παρηγαγεν, οὔτε τὸ ἐμπόδια ἀτινα ἐπιστείαμεν εἰρῆκε. Καὶ ἡ καλὴ κόρη φοιτᾷ τόρα, συνοδευο-

μένη ἀπὸ τὸν ἄξιαγαστὸν πατέρα της,
τὸν κάλλιστον συνάδελφὸν μας διεύθυν-
τὴν τοῦ *Messager d' Athènes*, τακτικὰ
εἰς τὰ μαθήματα της ἐν τῷ Πανεπιστη-
μῷ. Καὶ μόνος ὁ Δαμαλᾶς ἐδύνηκε μὲ-
ν ἑναντίου μανιφέστον, δαλαΐδάμας ὑπέρθετας
καὶ βόνζος μεγαλοπρεπῆς τοῦ συγχρόνου
εὐλητισμοῦ, νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον
τῆς ἀναμίξεως τῶν δύο φύλων.
Αλλὰ τὴν ἀναμίξιν αὐτὴν μό-
νον τόρα τὴν εἴδαν ἀραιεῖ τὸ θροπευτι-
κά κανοκιάλα τοῦ κ. Δαμαλᾶ; Καὶ μόνον
ἀπ' αὐτὸν ἐφοδήθη μήν προέλθῃ; Ἡμεῖς
δὲν ἔχουμεν ή νὰ συγχαρῶμεν τὸ ὑπουρ-
γεῖον τῆς Παιδείας, διότι ἀκριβῶς ἐπέ-
τρεψε τὴν ἀνάμιξιν αὐτῶν· νὰ συγχαρῶ-
μεν τὴν δεσποινίδα Στεφανόπολι διὰ τὴν
ἐπιτυχίαν τοῦ διαβήματός της· νὰ συγ-
χαρῶμεν τοὺς φοιτητας διὰ τὴν νέαν συ-
νάδελφὸν των· νὰ συγχαρῶμεν τὸν κ. πα-
τέρα της, δόστις τόσον λαμπρῶς ἔγνων
ἀνάρρεψη αὐτῆν, ὕστε νὰ τιμήσῃ καὶ τὸ
μανιάτικον καὶ τὸ γαλατικὸν αἷμα, διπερ-
ρέει ἀναμεμιγμένον, τόσῳ πλούσιον εἰς
τὰς φλέβας τῆς ωραίας κόρης του.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Eμπόριον, βιομηχανία, γεωργία.
· Ίδού αἱ τρεῖς πηγαὶ ἐξ ὧν τρέ-
φονται σῆμερον οἱ λαοί.

Ἡ Γεωργία παράγει, ἡ βιομηχανία κατεργάζεται, τὸ ἐμπόριον διαμοιράζει.

Ἐάν αι μόδις πρὸς ἐν κράτος τῆς Εὐ-
ρωπῆς ίσοδυναμοῦσαι κατὰ τὸν πληθυ-
σμὸν ἡνωμέναι πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς
κατώρθωσαν σῆμερον ν' ἀρχίσωσι πόλε-
μον εἰρηνικὸν, ἐπικινδυνωδέστερον παν-
τὸς ἐνόπλου, κατὰ πάσης τῆς Εὐρώπης,
διὰ τῆς Mac - Kiuley - Bill ὁφείλουσι
τοῦτο εἰς τὴν κατ' ἔξοχὴν ἐπίδοσιν τῶν
Ἀμερικανῶν σὺν τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ζωο-
γόνους κλάδους.

Ἐνῷ τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης καταβαλίσκουσιν ταξικάς δυνάμεις, τὸ μᾶλλον ζωηρὸν στοιχεῖον τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν εἰς στρατιωτικάς παρασκευές καὶ στρατιωτικά γυμνάσια, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν Γεωργίαν τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἔμποριον, κατώρθωσαν δὲ οὐ μόνον ν' ἀποργύωσι τὸν *Furon Militarius*, ὅστις κατέχει σημερον πάντα τὰ Εὐρωπαϊκά ἔθνη, ἀπὸ τῆς μεγάλης Ρωσίας μέχρι τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ νά χειραφετηθῶσιν δῶρος ἀπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς Γεωργίας καὶ βιομηχανίας, κατακόλουθιαν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ

έμποροισι.
Κατώθωσαν δηλ. νὰ παράγωσιν ἐντὸς τοῦ τόπου πᾶν ὅτι χρειάζεται τὸ ἔθνος ἵνα ζῇ καὶ προοδεύει, ήδησαν δὲ Σινικὸν τελωνειακὸν τεῖχος τὴν Mac-Kinley-Bill, καθιστώσαν σχεδόν ἀδύνατο τὴν εἰσαγωγὴν Εὐρωπαϊκῶν προϊόντων εἰς τὴν Ἀμερικήν, οὐδόλως ἐμποδίζουσαν δυως τὴν εξαγωγὴν τῶν Ἀμερικανικῶν προϊόντων εἰς Εὐρώπην.

Ἡ Εύρωπη δὲν δύναται νὰ στεροθῇ τα
Αμερικανικά σιτηρά, τὰ γεώμηλα, τὸ
κρεατοχυμόν, τὸ κρέας κ.λ.π. κ.λ.π.

Πανικός κατέλαβε τούς Εύρωπαίους οι κονομοδύγους και βιομηχάνους· ή Γαλλία ζημιούται έπεισώς τούλαχιστον κατά 25% έκατ. Φράγκων, ένεκα του άποκλεισμού των Αμερικανικών άγορών, άνάλογα διπάσχουσι τάξιλλα έθνην, ή ξεταδεί γινομένη σκέψης περὶ συνασπισμού τῶν Εύρωπαίων Γάλλων και Γερμανῶν συμπεριλαμβανούμενων, πρὸς ἄμμαναν. Ήξισπειρίωτον διπέντε διπάσχουσι τάξιλλα έπι τῶν οικονομικῶν πουργών διετύπωσε τὰς σκέψεις ταύτας

“Η Ἑλλάς κατά το παρόν δὲν βλάπτει ταί ἐκ τοῦ νέου Ἀμερικανικοῦ νόμου διότι δὲν ἔχει σχεδόν ἑξαγωγικὸν ἐμπόριον μὲ τὴν Ἀμερικήν. Ήτοι δὲν εἶχε τῶστε νὰ χάσῃ. Βεβαίως δύως θὰ κα-

ταστὴ δύσκολος ἡ ἐλπίζουμένη εἰδαγωγὴ Ἑλλ. οἷων σταφίδων καὶ εἰς τὰς ἡνωμένας πολιτείας. Εἰς τῶν κυρίων παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς κακοδαιμονίας τῆς Ἐλλάδος ίνε η ἀλλειψις βιομηχανίας, η ἀλλειψις συστηματικῆς Γεωργίας, περιλαμβανούσης καὶ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τοὺς λοιποὺς σχετικούς κλαδούς.

Σχεδὸν πάντα τὰ χρειώδη πρέπει νὰ ποριζόμεθα ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἀπὸ τοῦ σίτου μέχρι τῶν λεπτοτεχνημάτων τῆς πολυτελείας· νῦν δὲ μετά τὴν τελευταίαν προσῳδήνην μετά τῆς Γαλλίας σύμβασιν καὶ αὐτοὺς τοὺς οἰνους καὶ τὰ κονιάκ θὰ φέρωμεν ἵσως ἐκεῖθεν, ἐλλειψέι καλῶν τοιούτων ἐν τῷ τόπῳ.

Τὰ χρήματά μας στέλλομεν οὕτω εἰς τὴν ξένην καὶ ἀν δὲ ἐφθάσαμεν ἔτι εἰς τέλειον δημοσιονομικὸν (πολιτικοοικονομικὸν) ἀνισοζύγιον, ὁφείλομεν τούτῳ εἰς τοὺς ἀδύλους πόρους εἰς οὓς περιλαμβάνονται καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἔξω ἑλλήνων στέλλομενα χρήματα, τὰ τῆς ναυτιλίας, τὰ τῶν ξένων τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν Ἑλλάδα καὶ τόσα ἄλλα, διτίνα ὑποδεικνύει εἰδικώτερον καὶ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη.

Ἐν τῷ πρὸ τοιῶν ἐτῶν ἐκφωνηθέντι
εἰσιτηροὶ λόγῳ ήμῶν ἐν τῷ Πανεπιστη-
μίῳ ἀνεβέραμεν τοὺς πόδους καὶ τὰς
θιουμχανίας, ἃς πρέπει νὰ καλλιεργήσῃ-
ἡ Ἑλλάς, ἵνα μὴ κρέμαται ἀπὸ την στα-
φίδα καὶ μόνην την σταφίδα ἀμετάβλη-
τον, ὡς δὲ κεφαλαιοῦχος ὁ καταθέτων ὅλα
τὰ κεφάλαια του εἰς μίαν μόνην τράπεζαν
καὶ ναυαγῶν μόδις αὔτη ναυαγήσῃ. Δέν-
θελομεν σήμερον νὰ ἔξετασθωμεν εἰδικού-
τον τὸ θέματοῦτο ἐπιφυλασσόμενοι ἀλλοτε
νὰ τὸ πρᾶξωμεν.

Σήμερον μόνον τὸ καταλαβόν ήμας αἰσθημα χαρᾶς ἐκδηλουμεν, ἐπι τῇ εἰδήσει ὅτι πρόκειται νὰ συστηθῇ καὶ ἐν Ἐλάδῃ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργεῖον ἀναγκαίοτερον διὰ τὴν πατριότηα μας τοῦ τῶν στρατιωτικῶν ή καὶ τοῦ τῆς παιδείας, τολμῶμεν εἰπεῖν.

Ἐπίζομεν νὰ πραγματοποιηθῇ ταχυτάτα τὸ σχέδιον τοῦτο, ἵνε ληφθῶσι σύντονα μέτρα πρὸς ἀναζωπύρωσιν τῆς φθίνουσίν γεωργίας μας, πρὸς δημιουργίαν βιομηχανιῶν καὶ πρὸς εὔρεσιν ἀγορῶν καταναλώσεως.

Ἄνται ἵνε μελέται ἀναγκαιόταται. ὡς
δὲ επιούσιος ἄρτος, ἵνα μελέται διὰ τὰς
ὅποιας εὐρίσκονται εὐτυχῶς σῆμερον ἐν
τῇ κυβερνήσει ἀνδρες, εἰδικῶς ἐνδιαφέ-
ρομένοι καὶ δώσαντες ἥδη δείγματα τού-
του· τις δὲν ἐνθυμεῖται τὰ λαμπρά περι-
σταθίδος ἄρθρα τοῦ κ. Δεληγεώργη
τὰ ὑπὲρ τῆς οἰνοποιίας διαβήματα τοῦ
κ. Καραπάνου;

Ἡ Γερμανία ἐδημιούργησε πλωτάς ἐκθέσεις ἵνα διαδίδονταί εἰναι της καὶ ἵνα τόποιντάλλη. Ἡ Γαλλία καλέσασα πέρυσι δύοντα τούς λαοὺς εἰς τὴν Ἑξασιάν παγκόσμιον ἔκθεστήν της ἐπέδειξε τὴν ἀκμὴν τῆς βιουμχανίας της.

Ἐντομολογία της Ελλάς
Ἡ Ἀμερικὴν ἐτοιμάζεται νὰ πρᾶξῃ τὸ
αὐτὸν ἔτι μεγαλοπρεπέστερον κατὰ τὸ
1892 ἐν Σικάγῳ

*Ἐπίτηδες οὐκαντικούς εἰς πάντα τὰ κέντρα
πρακτορεῖα διὰ τὴν διάδοσιν τῶν σινωνί-
την.*

Η Ελλας ως κρατος που μεχρι των σχεδόν αδρανων και υπό την εποψιν την ένισχυσεως της παραγωγης και υπό την της διαδόσεως.
Επιδύουμεν διτι τὸ σχηματισθησόμενον ύπουογείον τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας και τοῦ ἐμπορίου θὰ μεριμνήσῃ περὶ πάντων τούτων και θὰ φέρῃ ημᾶς εἰς οἰκονομικὴν εὐεξίαν.

Ο. Α. Ρουσόπουλος

* Ἡ Χαροπάσια καὶ αἱ ἐραρημογαῖς αὐτῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν πολιτικὴν σίκανονται ἐν Ἑλλάδι. Ἀρχῆς νησίν 1837. πρότις καὶ Ο.Α. Ρουσοπούλου, «Οἱ νολογικαὶ» σελ. 1 κ.ε.